

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 27.11.2013
COM(2013) 853 final

2013/0415 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

MOTIVERING

1. Bakgrund till förslaget

Kommissionen föreslår en ändring av förordning (EG) nr 539/2001¹, senast ändrad genom förordning (EU) nr 1211/2010², i syfte att anpassa bilagorna till förordningen med beaktande av de framsteg som gjorts i dialogen om viseringsliberalisering med Moldavien under de senaste tre åren och överföra landet från bilaga I (förteckning över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna) till bilaga II (förteckning över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav). Överföringen ligger i linje med Europeiska unionens politiska åtagande i den gemensamma förklaring som godkändes vid toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag den 7 maj 2009, där man underströk vikten av fri rörlighet för medborgarna och av viseringsliberalisering i en säker miljö. EU åtog sig att stegvis genomföra en fullständig liberalisering av viseringsbestämmelserna för partnerländerna, förutsatt att villkoren för en väl förvaltd och säker rörlighet är uppfyllda. I den gemensamma förklaringen från mötet i samarbetsrådet mellan EU och Moldavien den 21 december 2009 enades man om att inleda en dialog om villkoren för att i framtiden möjliggöra viseringsfria resor till EU för moldaviska medborgare.

Allmän bakgrund och motivering till förslaget

År 2001 antog rådet, i enlighet med artikel 62.2 b i i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna (den så kallade negativa förteckningen) och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (den så kallade positiva förteckningen). I artikel 61 i EG-fördraget anges dessa förteckningar bland de stödåtgärder som är direkt relaterade till den fria rörligheten för personer i ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.

I enlighet med skäl 5 i förordning 539/2001 bör fastställandet av de tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering och de tredjeländer som är undantagna från detta krav göras genom en väl avvägd bedömning i varje enskilt fall av olika kriterier kopplade bland annat till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt Europeiska unionens yttre förbindelser med tredjeländer, samtidigt som hänsyn också tas till konsekvenserna för den regionala sammanhållningen och ömsesidigheten. Med tanke på kriterierna allmän ordning och olaglig invandring bör särskild uppmärksamhet också ägnas säkerheten hos resehandlingar som utfärdats av de berörda tredjeländerna.

Eftersom de kriterier som fastställs i förordning (EG) nr 539/2001 kan utvecklas över tiden i förhållande till tredjeländerna bör de negativa och positiva förteckningarna regelbundet ses över.

Förordning (EG) nr 539/2001 ändrades senast 2010 (två gånger), dels för att beakta resultaten av dialogerna om viseringsliberalisering med länderna på västra Balkan genom att överföra Albanien och Bosnien-Hercegovina till bilaga II, dels för att avspegla den regelbundna översynen av förteckningarna över länder genom att överföra Taiwan till bilaga II. Kommissionen föreslog i november 2012³ att ytterligare en regelbunden översyn skulle göras av förteckningen över länder. Förhandlingar pågår om detta förslag. Nästa regelbundna översyn kommer enligt planerna att genomföras i början av 2014; i denna översyn kommer de

¹ EGT L 81, 21.3.2001, s. 1.

² EUT L 339, 22.12.2010, s. 6.

³ KOM(2012) 650 slutlig.

ekonomiska effekterna av viseringsliberalisering att beaktas, i enlighet med kommissionens meddelande från november 2012 om viseringar och tillväxt⁴.

Syftet med den aktuella översynen av förordningen är att säkerställa att förteckningarna över tredjeländer överensstämmer med kriterierna i skäl 5 i förordningen mot bakgrund av de framsteg som Moldavien har gjort inom ramen för sin dialog om viseringsliberalisering.

2. Förslagets innehåll

Efter förklarande samtal i Chisinau den 2 mars 2010 inleddes formellt en viseringsdialog den 15 juni 2010, i samband med ett möte i samarbetsrådet mellan EU och Moldavien i Luxemburg. Under september 2010 besökte experter Moldavien för att genomföra en noggrann s.k. gapanalys. Analysen, som resulterade i en vittomfattande bedömning av situationen beträffande varje grupp av områden i viseringsdialogen (dokumentsäkerhet, inbegripet biometriskt kännetecken; olaglig invandring, inbegripet återvändande; allmän ordning och säkerhet; yttre förbindelser och grundläggande rättigheter) lades fram för rådets arbetsgrupper i oktober 2010. I enlighet med rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 25 oktober 2010 om Moldavien och det östliga partnerskapet diskuterades ett utkast till handlingsplan om viseringsliberalisering för Moldavien, som godkändes av rådet den 16 december 2010.

Den moldaviska regeringen antog den nationella annoterade handlingsplanen den 17 februari och lade fram den vid ett möte för högre tjänstemän den 18 februari 2011.

Den första lägesrapporten⁵ om Moldaviens genomförande av handlingsplanen för viseringsliberalisering (nedan kallad *handlingsplanen*) lades fram den 16 september 2011.

Den andra lägesrapporten⁶ om Moldaviens genomförande av handlingsplanen lades fram den 9 februari 2012. Den 27 februari 2012 hölls ett möte för högre tjänstemän, där den andra lägesrapporten presenterades och nästa steg i processen diskuterades.

Den tredje lägesrapporten⁷ om Moldaviens genomförande av handlingsplanen lades fram den 22 juni 2012. I denna den tredje och sista lägesrapporten om den första fasen i handlingsplanen gjordes en sammanställning av kommissionens bedömning av Moldavien framsteg när det gäller att nå riktmärkena i handlingsplanens första fas, som rör inrättandet av den rättsliga, politiska och institutionella ramen.

Kommissionen offentliggjorde den 3 augusti 2012 en bedömning av de eventuella effekterna på migrationen och säkerheten inom Europeiska unionen till följd av en framtida viseringsliberalisering för moldaviska medborgare som reser till EU. Bedömningen genomfördes med hjälp av berörda EU-organ och aktörer⁸.

Rådet antog den 19 november 2012 slutsatser som överensstämde med kommissionens bedömning att Moldavien har nått alla riktmärken för den första fasen i handlingsplanen. Den nödvändiga rättsliga, politiska och institutionella ramen har inrättats. Därefter inleddes bedömningen av riktmärkena för den andra fasen.

Den 28 januari 2013 hölls ett möte för högre tjänstemän, där målen för den andra fasen presenterades och de kommande utvärderingskontrollerna förbereddes. Utvärderingskontroller för grupperna 1, 2, 3 och 4 i handlingsplanen ägde rum den 18 februari–15 mars 2013. Utvärderingskontrollerna var mer omfattande och detaljerade än någonsin – fyra veckor med

⁴ KOM(2012) 649 slutlig.

⁵ SEK (2011) 1075 slutlig.

⁶ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar (2012) 12 slutlig.

⁷ KOM(2012) 348 slutlig.

⁸ KOM(2012) 443 slutlig.

tolv experter från medlemsstaterna, tillsammans med tjänstemän från kommissionen och utrikestjänsten. Syftet med expertkontrollerna var att bedöma i vilken utsträckning riktmärkena för den andra fasen i handlingsplanen uppnåts och hur genomförandet av den rättsliga, politiska och institutionella ramen framskridit samt att bedöma förenligheten med europeiska och internationella normer. Expertrapporterna färdigställdes i maj 2013. Den fjärde lägesrapporten lades fram den 21 juni 2013⁹. I denna rapport anges hur långt Moldavien kommit med genomförandet av den rättsliga och institutionella ramen, hur institutionerna fungerar och i vilken grad olika organ samordnats.

I den femte lägesrapporten¹⁰, som antogs den 15 november 2013, anges i vilken utsträckning rekommendationerna i den fjärde framstegsrapporten har genomförts och i vilken mån riktmärkena för den andra fasen i handlingsplanen har uppnåts. Särskild uppmärksamhet ägnas hållbarheten i reformerna och de resultat som uppnåts, bland annat genom ändamålsenlig personalpolitik, kapacitet och finansiering. Rapporten omfattar också en bedömning av i vilken utsträckning rekommendationerna till Moldavien i rapporten om konsekvensbedömningar från augusti 2012 genomförts. Kommissionen konstaterar i rapporten att Moldavien har uppnått alla riktmärken som fastställts för de fyra grupperna i den andra fasen av handlingsplanen, och att landet har anslagit tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser för att reformerna ska vara hållbara.

Sedan viseringsdialogen mellan EU och Moldavien inleddes i juni 2010 och handlingsplanen lades fram för de moldaviska myndigheterna i januari 2011 har kommissionen regelbundet rapporterat till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som Moldavien har gjort när det gäller att nå de riktmärken som fastställts inom ramen för de fyra grupperna i handlingsplanens första och andra fas.

Utöver denna uttömmande rapportering avseende handlingsplanen har kommissionen också fortsatt att följa upp utvecklingen i Moldavien på områden som är relevanta för handlingsplanen genom

- mötet för högre tjänstemän inom ramen för EU:s och Moldaviens dialog om visering,
- EU:s och Moldaviens gemensamma underkommitté nr 3,
- mötet för högre tjänstemän inom ramen för EU:s och Moldaviens partnerskap för rörlighet,
- EU:s och Moldaviens dialog om mänskliga rättigheter,
- EU:s och Moldaviens gemensamma kommitté för återtagande, och
- EU:s och Moldaviens gemensamma kommitté för förenklade viseringsförfaranden.

I var och en av dessa kommittéer och dialoger behandlas regelbundet utvecklingen av samarbetet mellan EU och Moldavien. Under det senaste mötet med den gemensamma kommittén för förenklade viseringsförfaranden och den gemensamma kommittén för återtagande, som hölls i Bryssel den 12 juni 2013 (och där EU:s medlemsstater deltog), konstaterade kommissionen att de båda avtalen överlag genomförts på ett mycket tillfredsställande sätt.

Det ursprungliga avtalet om förenklade viseringsförfaranden mellan EU och Moldavien trädde i kraft den 1 januari 2008. Avtalet innebar för alla moldaviska medborgare en lägre viseringsavgift och snabbare förfaranden för utfärdande av viseringar, och för särskilda kategorier av moldaviska sökande en slopad viseringsavgift, utökade möjligheter till utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighetstid samt förenklade krav på styrkande handlingar för att bevisa syftet med resan. Det omfattade dessutom ett viseringsundantag för innehavare av diplomatpass.

⁹ KOM(2013) 459 slutlig.

¹⁰ Ännu inte offentliggjord, en hänvisning till läggs till i ett senare skede

Den 1 juli 2013 trädde ett uppdaterat avtal om förenklade viseringsförfaranden med Moldavien i kraft. Det nya avtalet erbjuder de moldaviska medborgarna ytterligare förmåder och påtagliga fördelar, bl.a. följande: 1) fler kategorier av viseringssökande kommer i åtnjutande av förmåder i det ursprungliga avtalet, 2) bestämmelserna om utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighetstid för vissa kategorier av resenärer med ärligt uppsåt ger konsulerna mindre utrymme för skönsmässig bedömning, 3) medlemsstaternas samarbete med externa tjänsteleverantörer får en tydlig rättslig ram, och 4) innehavare av biometriska tjänstepass undantas från viseringskravet.

EU:s och Moldaviens partnerskap om rörlighet inleddes officiellt i september 2008 i Chisinau. Partnerskapet omfattar 15 medlemsstater (Bulgarien, Tjeckien, Tyskland, Grekland, Frankrike, Italien, Cypern, Lettland, Ungern, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Sverige) och två EU-organ (Frontex och Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen), som gemensamt har utarbetat en sammanhängande strategi för samarbete med ett partnerland. Det har genomförts en lång rad initiativ inom ramen för partnerskapet som till fullo återspeglar de fyra dimensionerna i den övergripande strategin för migration och rörlighet: öka den lagliga migrationen och rörligheten, hindra och bekämpa olaglig migration och människohandel, maximera migrationens och rörlighetens utvecklingseffekter samt främja internationellt skydd.

Lösningen av den transnistrisk frågan utgör inget villkor för en liberalisering av viseringsbestämmelserna inom ramen för handlingsplanen. Dessutom finns i handlingsplanen ingen hänvisning till territoriell tillämpning. Liberaliseringen av viseringsbestämmelserna kommer att gagna moldaviska medborgare som innehar biometriska pass.

Det aktuella förslaget speglar resultatet av de processer som beskrivs ovan: eftersom avtalen om förenklade viseringsförfaranden och återtagande med Moldavien har genomförts på ett tillfredsställande sätt, föreslår kommissionen att Moldavien, som har uppnått alla riktmärken som fastställs i handlingsplanen, överförs från den negativa till den positiva förteckningen. Viseringsundantaget bör emellertid begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.

3. Kommande steg

Viseringsdialogen mellan EU och Moldavien har visat sig vara ett viktigt och synnerligen effektivt verktyg för att främja långtgående och svåra reformer, inte bara inom området för rättsliga och inrikes frågor, utan även inom andra områden såsom rättsstatsprincipen och rättslig reform, bl.a. när det gäller sund finansiering av politiska partier, översyn av politisk immunitet och modernisering av förvaltningen. De framsteg som Moldavien under de senaste tre åren har gjort på alla de områden som täcks av de fyra grupperna i handlingsplanen för viseringsliberalisering är stabila och ändamålsenliga. De vittnar om det engagemang och de kontinuerliga ansträngningar som flera på varandra följande moldaviska regeringar och alla statliga institutioner har visat när det gäller att högprioritera uppnåendet av riktmärkena i handlingsplanen på nationell nivå.

Det är viktigt att erinra sig att det genomfördes reformer inom många av handlingsplanens nyckelområden under första hälften av 2013, trots att den politiska situationen var instabil under flera månader. Detta tyder på en lämplig nivå av god samhällsstyrning och en mogen offentlig förvaltning.

Det kommer genom förestående ändringar av EU:s viseringsregler att införas en ny mekanism för upphävande av undantag från viseringskravet, som bidrar till att bevara integriteten hos processen för liberaliseringen av viseringsbestämmelserna och såsom en sista åtgärd säkerställer att viseringsfritt resande inte leder till oegentligheter eller missbruk.

Kommissionen anser att Moldavien sedan i juni har gjort de framsteg som behövs för att på ett effektivt och hållbart sätt genomföra de nödvändiga reformerna för att kunna uppnå riktmärkena i handlingsplanen. Alla åtgärder som föreskrivs i den fjärde lägesrapporten om handlingsprogrammet har vidtagits. Den rättsliga och politiska ramen, inrättandet av de institutionella och organisatoriska principerna och genomförandet av förfarandena motsvarar de relevanta europeiska och internationella normerna inom alla de fyra grupperna.

Med utgångspunkt i den aktuella bedömningen, och med hänvisning till resultaten av den kontinuerliga övervakning och rapportering som gjorts sedan EU:s och Moldaviens viseringsdialog inleddes, anser kommissionen att Moldavien uppnår alla de riktmärken som fastställts för de fyra grupperna i den andra fasen av handlingsplanen. Med beaktande av de övergripande förbindelserna mellan EU och Moldavien och deras utveckling lägger kommissionen fram ett lagstiftningsförslag för ändring av förordning (EG) nr 529/2001, i enlighet med den metod som fastställts i handlingsplanen¹¹.

Det är i detta sammanhang också värt att studera tillgängliga statistiska uppgifter. I slutet av 2012 var, enligt uppgifter om giltiga uppehållstillstånd, omkring 230 000 moldavier lagligen bosatta i EU¹². De statistiska uppgifterna visar att risken för moldaviska medborgares olagliga migration till EU har minskat på senare år: sedan 2008, då 6 830 olagliga moldaviska invandrare greps, har antalet gripanden minskat varje år. År 2012 greps 3 070 olagliga moldaviska invandrare, vilket innebär en minskning med 55 %. Antalet asylansökningar har också halverats (-48 %) under den perioden: från 837 ansökningar från moldaviska medborgare 2008 till 435 ansökningar 2012. Antalet återvändande jämfört med antalet beslut om återvändande har också förbättrats: det uppgick till 73 % år 2012, jämfört med omkring 50 % under de fyra tidigare åren. Antalet ansökningar om visering för kortare vistelse inom Schengenområdet har legat på en stabil nivå under de senaste tre åren (mellan 50 000 och 55 000), medan andelen avslag på viseringsansökningar har minskat kraftigt från 11,4 % under 2010 till 6,5 % under 2012. Dessa uppgifter bekräftar att den migrationsrisk som moldaviska medborgare utgör har minskat betydligt. Det kommer genom ändringarna av EU:s viseringsregler att införas en ny mekanism för upphävande av undantag från viseringskravet i förordning 539/2001, som bidrar till att bevara integriteten hos processen för liberaliseringen av viseringsbestämmelserna och som en sista åtgärd säkerställer att viseringsfritt resande inte leder till oegentligheter eller missbruk.

Kommissionen kommer även i fortsättningen att aktivt övervaka Moldaviens genomförande av alla de riktmärken som fastställts för de fyra grupperna i handlingsplanen inom ramen för de nuvarande dialogerna och strukturerna för partnerskap och samarbete, och vid behov genom tillfälliga uppföljningsmekanismer.

Liksom vid överföringen av länderna på västra Balkan till det viseringsfria systemet finns det ingen anledning att göra viseringsundantagen för Moldavien avhängiga av att landet ingår ett avtal om undantag från viseringskravet med EU, eftersom Moldavien redan har undantagit alla EU-medborgare från viseringskravet och eftersom mekanismen för upphävande av undantag från viseringskravet skulle vara en effektiv lösning om det viseringsfria systemet missbrukades.

¹¹ (*) Den femte lägesrapporten är för närvarande föremål för samråd mellan kommissionens avdelningar. Om lydelsen i slutsatserna ändras, måste rapporten ändras på motsvarande sätt.

¹² De uppgifter som presenteras i detta avsnitt omfattar alla EU-länder utom Storbritannien, Irland och Kroatien. De omfattar också Schweiz, Norge, Island och Liechtenstein. Alla uppgifter kommer från Eurostat, förutom uppgifterna om viseringsansökningar och avslag, som har samlats in av GD Inrikes frågor.

4. De viktigaste organisationer och experter som rådfrågats
Medlemsstaterna har rådfrågats.

5. Konsekvensbedömning
Ej nödvändig.

6. Rättslig grund

Med beaktande av EUF-fördraget innebär detta förslag en utveckling av den gemensamma politiken för viseringar i enlighet med artikel 77.2 a i EUF-fördraget.

7. Principerna om proportionalitet och subsidiaritet

Förordning (EG) nr 539/2001 anger vilka tredjeländers medborgare som är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna (den negativa förteckningen) och vilka länders medborgare som är undantagna från detta krav (den positiva förteckningen).

Beslut om att ändra förteckningen, att överföra länder från den negativa till den positiva förteckningen eller vice versa, omfattas av gemenskapens befogenhet i enlighet med artikel 77.2 a i EUF-fördraget.

8. Val av regleringsform

Förordning (EG) nr 539/2001 måste ändras genom en förordning.

9. Budgetkonsekvenser

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Förteckningarna över tredjeländer i bilagorna I och II till förordning (EG) nr 539/2001¹³ bör vara, och förbli, förenliga med de kriterier som anges i den förordningen. Vissa tredjeländer, vars situation har förändrats vad gäller dessa kriterier, bör överföras från den ena bilagan till den andra.
- (2) I enlighet med den gemensamma förklaring som godkändes vid toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag den 7 maj 2009 och mot bakgrund av det faktum att Moldavien till fullo har genomfört handlingsplanen om viseringsliberalisering anser kommissionen att Moldavien har uppnått alla riktmärken som fastställs i handlingsplanen om viseringsliberalisering.
- (3) Eftersom Moldavien har uppnått alla riktmärken bör landet föras över till bilaga II i förordning (EG) nr 539/2001. Viseringsundantaget bör gälla för innehavare av biometrisk pass som Moldavien har utfärdat i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.
- (4) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁴, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet¹⁵.
- (5) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om

¹³ Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

¹⁴ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁵ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁶, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.B och 1.C i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁷.

- (6) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹⁸, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EG¹⁹.
- (7) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket²⁰. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (8) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket²¹. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (9) Vad gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar eller på annat sätt [gäller innan landet ansluter sig till Schengenområdet] har samband med Schengenregelverket i den mening som avses i artikel 3.1 i 2003 års anslutningsakt.
- (10) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör denna förordning en akt som utvecklar eller på annat sätt har samband med Schengenregelverket i den mening som avses i artikel 4.1 i 2005 års anslutningsakt.
- (11) När det gäller Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar eller på annat sätt har samband med Schengenregelverket i den mening som avses i artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

¹⁶ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ EUT L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹⁸ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 19.

²⁰ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

²¹ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 539/2001 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I.1 ska ”Moldova” (Moldavien) utgå.
2. I bilaga II.1 ska följande införas:
”Moldavien*

* Undantaget från viseringskravet kommer att begränsas till innehavare av biometriska pass som utfärdats i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) standarder.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande